

شماره ۱۰۸ دوره هشتم
سال سوم - ۵ تیرماه ۱۳۶۵
بها ۲۰ ریال

قطعه نامه کنفرانس ملی حزب توده ایران درباره وضع ایران و جهان و وظایف حزب در مرحله کنونی

است، از سوی دیگر، اتحادشوری و دیگر کشورهای سوسیالیستی و نیز نیروهای صلح خواه و دموکراتیک در سراسر جهان علیه این سیاست ضدبشری امپریالیسم مبارزه می کنند.

۲- بیشتر کشورهای سوسیالیستی، که در زمینه های گوناگون اجتماعی، اقتصادی، علمی و فرهنگی دستاوردهای بزرگی داشته اند، گام به مرحله سوسیالیسم پیشرفته گذاشته اند. این مرحله پایه قانونمند بلوغ اجتماعی - اقتصادی جامعه سوسیالیستی در چارچوب صورتبندی کمونیستی بشمار می رود.

بقیه در ص ۲

کنفرانس ملی حزب توده ایران گزارش سیاسی پلنوم نوزدهم کمیته مرکزی حزب را درباره مسایل جهان، ایران و وظایف حزب در مرحله کنونی شنید و پس از بحث پیرامون آن قطعه نامه زیر را تصویب کرد:

وضع جهان

۱- بشریت دوران حساسی را می گذراند. از یک سو امپریالیسم - پویزه امپریالیسم آمریکا - و ارتجاع، با تشدید مسابقه تسلیحاتی - مخصوص در زمینه تولید سلاح های هسته ای - و کشفادن دامنه آن به فضای کیهانی، جهان را در معرض خطر فاجعه جنگ هسته ای قرار داده

پیام کنفرانس ملی حزب توده ایران به کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
در ص ۸

قطعه نامه کنفرانس ملی حزب توده ایران در باره کوشش در راه وحدت جنبش کمونیستی و کارگری ایران
در ص ۸

قطعه نامه در باره گروه فراکسیونی

پلنوم نوزدهم کمیته مرکزی حزب توده ایران پس از بحث پیرامون گزارش فعالیت سیاسی درباره گروه فراکسیونی، به اتکا اسناد و مدارک موجود، شرکت این گروه را در پلنوم کمیته مرکزی، به علت افشا غیرمسئولانه اسرار حزبی از سوی آنان، ضرور تشخیص نداد.

نوزدهمین پلنوم کمیته مرکزی پس از بحث و تهادل نظر در باره عملکرد این گروه، تصمیم های زیرین را اتخاذ کرد:

۱- اقدامها و فعالیتهای مخرب گروه فراکسیونی، ضد حزبی، غیرتشکیلاتی و تخلف آشکار از وظایف سازمانی اعضا حزب توده ایران مصرح در "الف"، "ب"، "ج"، "د"، "و" و "ز" از ماده ۴ ارزیابی می شود.

۲- پاپک امیر خسروی، فرهاد فرچاد، فریدون آذرنور، محمد آزاد گر، سعید مهر اقدم و حسین انور حقیقی از عضویت اصلی و مشاور کمیته مرکزی کنار گذاشته شده و از حزب اخراج می شوند.

۳- تصمیم کمیته مرکزی باید به اطلاع شرکت کنندگان در کنفرانس ملی حزب توده ایران برسد.

۴- این قطعه نامه باید برای اطلاع اعضا و هواداران حزب در "نامه مردم" منتشر شود.

* این قطعه نامه به اطلاع کنفرانس ملی حزب توده ایران رسید و با اکثریت مطلق آرا (تنها یک رای ممتنع) مورد تصویب قرار گرفت.

پیام کنفرانس ملی حزب توده ایران به مردم ایران

مردم ایران! مادران، پدران، خواهران و برادران! میهن ما روزهای سخت و حساسی را می گذراند. رژیم ضد مردمی جمهوری اسلامی کشور ما را به زندان میلیونها ایرانی تبدیل ساخته و از اعمال هیچ جنایت و ستمی در حق توده های محروم و زحمتکش فروگذاری نمی کند. شرکت کنندگان در کنفرانس ملی حزب توده ایران، حزب طراز نوین طبقه کارگر ایران، حزب شهیدان راه آزادی، استقلال، عدالت اجتماعی و صلح، از شما هم میهنان عزیز و از همه پدران و مادران و برادران و خواهران رنج دیده و غذاب کشیده میخواهد تا مبارزه در راه سرنگون ساختن رژیم ج.ا را تشدید کنید!

حال پر همگان روشن است که حاکمیت جدید با تکیه بر مبارزه قهرمانانه میلیونها ایرانی زمام امور کشور را به دست گرفت. اما سردمداران مرتجع جمهوری اسلامی پس از قبضه کردن انحصاری قدرت حاکمه، رژیم ترور و خفقان پلیسی را بر کشور فرماضروا ساختند.

این رژیمی است که با خیانت به آماجهای مردمی و ضد امپریالیستی میلیونها ایرانی شرکت کننده در انقلاب، جز فقر و تورم، گرانی و ورشکستگی و بی خانمانی برای مردم به بار نیاورده است.

این رژیمی است که هزاران - هزار کارگر را از کارخانه ها بیرون ریخته و صدها هزار خانواده را به فقر و پدبختی دچار ساخته است. این رژیمی است که سران و کارگزاران آن وعده واگذاری زمین به دهقانان را می دادند اما هنوز چند صباخی نگذشته به وعده های خود پشت پا زدند و میلیونها دهقان را مجبور به مهاجرت به شهرها و بیوستن به اردوی عظیم بیکاران کردند. این رژیمی است که میلیونها زن قهرمان

بقیه در ص ۶

برگزاری موفقیت آمیز کنفرانس ملی ما

کنفرانس ملی حزب توده ایران که چندی پیش به کار خود پایان داد، توانست در محیط خلاق، دموکراتیک و سرشار از حسن تفاهم، اسناد و مدارک مهم و حیاتی حزب را مورد بررسی عمیق و همه جانبه قرار دهد و به تصویب برساند. بدون شک تشکیل کنفرانس ملی، ۲۸ سال پس از کنفره دوم حزب، آن هم در شرایطی که همه دشمنان حزب طبقه کارگر ایران، از ارگانهای جاسوسی رژیم ج.ا گرفته تا اعمال دست نشاندهگان امپریالیسم، لبه تیز حملات خود را متوجه حزب توده ای ما کرده اند، موفقیت بزرگی در تاریخ حزب ما بشمار می رود.

تردید نیست، که عده زیادی از رفقای حزبی، هم از داخل و هم از خارج کشور، نمی توانستند طبق معیارهای تعیین شده از طرف کمیته مرکزی حزب، در کنفرانس ملی شرکت کنند. اما در شرایط کارمخفی که از جانب دشمن به ما تحمیل شده، گردآوری همه رفقای صلاحیت دار در این مجمع حزبی عملا ناممکن بود. ما اطمینان راسخ داریم که علاقمندان به سرنوشت حزب این مشکل را به درستی درک می کنند. زیرا آنچه که در حال حاضر برای همه ما توده ایها حائز اهمیت بود، تشکیل چنین جلسه صلاحیتداری برای تعیین خط مشی سیاسی حزب بر پایه واقعیات کنونی و ارزیابی خط مشی سیاسی گذشته بود.

در گزارش سیاسی کمیته مرکزی حزب به کنفرانس ملی، که در "نامه مردم" انتشار یافت، مسائل حاد کشور و جهان و وظائف حزب در مرحله کنونی مبارزه بطور همه جانبه مورد بررسی قرار گرفته است. چنانکه در گزارش خاطر نشان شده، مسئولیتی بسیار مهم و تاریخی در برابر شرکت کنندگان در کنفرانس ملی قرار داشت.

بقیه در ص ۷

... در باره وضع ایران و جهان ...

۱- امپریالیسم و عملکرد آن زمینه ساز اصلی پیدایش و افزایش مشکلات عظیم اجتماعی - اقتصادی دامنگیر "جهان سوم" است. یکی از حلقه های اصلی سیستم نواستعماری، پدیده سنگین کشورهای آسیا و آفریقا و آمریکای لاتین به کشورهای رشد یافته صنعتی جهان غرب است.

۲- سیاست نواستعماری امپریالیسم منشاء عمده جنگ ها و برخوردهای نظامی و مسابقه تسلیحاتی در "جهان سوم" است و تاثیر مخربی بر رشد اجتماعی - اقتصادی این کشورها می گذارد.

در شرایط کنونی، استعمار و ایدئولوژی و استراتژی ضد کمونیستی آن، به این جنگ ها و برخوردها خصلت بغرنجی می دهد. امپریالیسم می کوشد تا با پراه انداختن جنگ های محلی، سیاست غارت و بهره کشی و جلوگیری از فرویشی مناسبات نواستعماری را با وظایف اجتماعی - طبقاتی خود، برای حفظ نظام میرنده سرمایه داری به مثابه نظام اجتماعی، پیوند دهد.

۳- هراس امپریالیسم از پیشرفت سوسیالیسم و گسترش انقلاب های آزادیبخش ملی، خود نشانگر آن است که نظام سرمایه داری دورنمای تاریخی خود را از دست داده است. کارزارهای تبلیغاتی کمونیسم ستیزی، شوری ستیزی، شوربونیستی و نژادپرستی در میان توده های وسیع، از این هراس سرچشمه می گیرد. پدیده ای است که لبه تیز کارزار کمونیسم ستیزی و شوری ستیزی محافل امپریالیستی نه تنها متوجه کشورهای سوسیالیستی و احزاب کمونیستی و کارگری، بلکه متوجه همه جنبش های مترقی و دمکراتیک است. ۴- کنفرانس ملی، جنگ اعلام نشده امپریالیسم و ارتجاع علیه جمهوری دمکراتیک افغانستان را، که تا کنون خسارت های جانی و مالی فراوانی برای این کشور به بار آورده است، قویا محکوم و از پیشنهادهای دولت جمهوری دمکراتیک افغانستان برای حل سیاسی مسایل مربوط به این کشور و پیرامون آن حمایت می کند.

کنفرانس ملی همچنین توطئه ها و تجاوزهای مزدوران امپریالیسم آمریکا را علیه مردم نیکاراگوئه، آنکولا و موزامبیک محکوم و از مبارزه قهرمانانه زحمتکشان آفریقای جنوبی به رهبری "کنگره ملی آفریقا" علیه دولت نژادپرست آن کشور و نیز از مبارزه فراگیر خلق قهرمان شیلی علیه رژیم فاشیستی پینوشه پشتیبانی می کند.

کنفرانس ملی از مبارزه برحق استقلال طلبانه و آزادی خواهانه مردم السالوادور علیه حکومت دست نشانده امپریالیسم آمریکا در آن کشور پشتیبانی و دخالت های آمریکا در امور داخلی کشورهای آمریکای لاتین را محکوم می کند.

کنفرانس ضمن محکوم کردن سیاست تجاوزگرانه و توسعه طلبانه اسرائیل - این متحد استراتژیک امپریالیسم آمریکا - علیه خلق ها و کشورهای عربی، بر آن است که منطقه خاورمیانه و نزدیک بدون دستیابی خلق عرب فلسطین به حقوق حقه خود، از جمله تشکیل یک دولت مستقل فلسطینی، رنگ صلح عادلانه و پایدار را نخواهد دید.

کنفرانس ملی همچنین پشتیبانی پیکارجویانه خویش را از همه خلق ها و دولت های مترقی و انقلابی، که در پنج قاره جهان علیه امپریالیسم و ارتجاع مبارزه می کنند، اعلام می دارد.

ارتقاء تروریسم بین المللی تا سطح سیاست خارجی دولت ایالات متحده آمریکا، نظیر آنچه که در تجاوز به لیبی انجام شد و تهدید به تکرار آن علیه دیگر کشورهای منطقه، نمایانگر خودسری و اعمال قانون جنگل از طرف دولت ریگان است. کنفرانس این سیاست راهزانه ننگین را شدیداً محکوم می کند.

۵- کنفرانس ملی بر آن است که میان آماج های نهای جنبش های آزادیبخش ملی و دمکراتیک و مبارزه در راه صلح و علیه مسابقه تسلیحاتی، پیوند ناگسستنی وجود دارد.

در عرصه جهانی چنان شرایطی بوجود آمده است که مقابله میان سرمایه داری و سوسیالیسم تنها در اشکال مسابقه صلح چویانه و همزیستی مسالمت آمیز می تواند ادامه یابد. برخاسته از این واقعیت، کنفرانس ملی حزب توده ایران از سیاست خارجی لنینی اتحادشوری و جامعه کشورهای سوسیالیستی در راه تنش زدایی و پایان دادن به مسابقه تسلیحاتی - که از جمله در بیانیه ۱۵ ژانویه ۱۹۶۶ رفیق م. گارباچف، دبیر کمیته مرکزی حزب

کمونیست اتحادشوری، پیرامون تقلیل زمان بندی شده ذخایر سلاح های هسته ای و انهدام کامل آنها تا سال ۲۰۰۰ ابراز شد - پشتیبانی می کند.

کنفرانس برای پیشنهادهای و ابتکارهای صلح اتحادشوری، که در کنگره بیست و هفتم حزب کمونیست اتحادشوری مطرح گردید و هدف از آنها کاهش تشنج و ایجاد اعتماد متقابل برای فراهم ساختن زمینه ناپردی سلاح های هسته ای است، ارزش زیادی قائل است. سیاست حزب توده ایران در زمینه تامین صلح و امنیت جهان، از اوضاع موجود بین المللی سرچشمه می گیرد. مسابقه تسلیحاتی که امپریالیسم بدان دامن می زند، ادامه دارد. امپریالیسم آمریکا می کوشد تا با کشاندن دامنه مسابقه تسلیحاتی به فضای کیهانی، توازن نظامی - استراتژیک با کشورهای سوسیالیستی را بسود خود تغییر دهد، ولی روشن است که در این زمینه موفق نخواهد شد. زیرا دوران قدرتی ارتجاع بین المللی پسر رسیده و امپریالیسم دیگر تعیین کننده سیر دگرگونی های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی جوامع بشری به شمار نمی آید.

گسترش روند انقلابی در جهان و ارچگیری جنبش های توده ای دمکراتیک در راه صلح و علیه جنگ، موجب تقویت هواداران صلح و امنیت جهان می شود و سدی در برابر سیاست تجاوزکارانه امپریالیسم ایجاد می کند.

۸- سرنوشت صلح و پیشرفت اجتماعی با پویایی رشد اقتصادی - سیاسی سیستم جهانی سوسیالیسم و در وهله نخست اتحادشوری پیوند دارد. در این زمینه کنفرانس ملی اهمیت فوق العاده ای برای مسایل طرح شده در کنگره بیست و هفتم حزب کمونیست اتحادشوری قائل است.

اسناد و مدارک و از آن جمله برنامه حزب کمونیست اتحادشوری که به تصویب کنگره رسید، دارای اهمیت تاریخی و جهانشمول است. این اسناد، مسایل گری خط مشی استراتژیک حزب کبیر لنین را در مرحله کنونی و دورنمای تاریخی نزدیک، به شکل فشرده ای ارائه می دهند و راه حل آنها را باز می نمایند.

مضمون و محتوای همه اسناد مصوبه کنگره بیست و هفتم، تسریع رشد اجتماعی - اقتصادی اتحاد شوری است که باید در خدمت مردم این کشور قرار گیرد. اهمیت این اسناد در آنجاست که هدف های برنامه ای سوسیالیسم پیشرفته را در بغرنج ترین شرایط بین المللی در بردارند و مسیر حرکت آتی جامعه شوری را به سوی کمونیسم تعیین می کنند.

برنامه افزایش دو برابر تولید در اتحاد شوری طی ۱۵ سال آینده، با استفاده گسترده از دستاوردهای انقلاب علمی و فنی، نه تنها نیروی چابده سوسیالیسم را پیش از پیش تقویت می کند، بلکه در عین حال به معنی تحکیم پایه مادی صلح و امنیت عمومی در جهان است. تقویت هر چه بیشتر قدرت اقتصادی اتحادشوری و دیگر کشورهای سوسیالیستی، زمینه هرگونه مقابله نظامی امپریالیسم با سوسیالیسم را از بین برده و عرصه اقتصادی - اجتماعی به مرکز ثقل مقابله دو سیستم جهانی تبدیل شده است.

در اسناد کنگره بیست و هفتم اتحادشوری، تحلیل دقیق و علمی مضمون اساسی دوران ما، معضلات عظیم آن، آرایش نیروها در جهان، خصلت بحران سرمایه داری و نیروی محرکه روند انقلاب جهانی ارائه گردیده، که باید مورد توجه همه جانبه حزب توده ایران قرار گیرد.

جنبش های آزادی بخش ملی در استراتژی بین المللی حزب کمونیست اتحادشوری همیشه مقام ویژه ای داشته اند. کنگره بیست و هفتم تئوری مارکسیستی - لنینیستی مبارزه انقلابی - آزادی بخش را غنی تر ساخت. در این زمینه، مسایل بسیار مهم تناسب عوامل عینی و ذهنی، نقش پیشاهنگ آگاه انقلابی در گسترش دامنه فعالیت سیاسی توده ها، شیوه های دستیابی به اتحاد نیروهای ضد امپریالیستی و دیگر معضلات حیاتی جوامع در حال رشد، مورد بحث و بررسی دقیق قرار گرفته اند.

کنفرانس ملی اعتقاد راسخ دارد که اتحادشوری و دیگر کشورهای سوسیالیستی در پیشبرد برنامه های عظیم اقتصادی - اجتماعی خود موفق خواهند شد.

۹- کنفرانس ملی خواهان پایان گرفتن هرگونه مداخله امپریالیسم در امور خاورمیانه و نزدیک، خلیج فارس و اقیانوس هند و برچیدن کلیه پایگاه های نظامی خارجی و ایجاد منطقه عاری از سلاح های هسته ای در این

عوارض گوناگون ناشی از آن، بویژه گرانی و بیکاری و فقر عمومی، استوارتر شدن پایه‌های وابستگی نظامی و اقتصادی به امپریالیسم، تحکیم مواضع کلان سرمایه‌داران و بزرگ مالکان و دیگر یغماگران داخلی و خارجی، چپاول دسترنج ناچیز کارگران و دهقانان و سایر زحمتکشان و قربانی شدن آنان و فرزندانشان در پی ندارد.

جنگ عامل مهمی در انحراف انقلاب از آماج‌های ضدامپریالیستی و خلقی آن بوده است. رژیم چ.ا. از ادامه جنگ هرچه بیشتر برای سرپوش گذاشتن بر تضادهای اوج‌گیرنده جامعه و اختلاف‌های درون حاکمیت و به پیرامه کشاندن جنبش توده‌ای بهره‌گیری می‌کند.

ادامه جنگ یکی از عوامل عمده تشدید حضور نظامی امپریالیسم آمریکا در منطقه خاورمیانه و نزدیک و اقیانوس هند و بویژه خلیج فارس است. امپریالیسم از این جنگ به مثابه ابزار مهم اجرای توطئه‌های کوتاه مدت و درازمدت و از آنجمله تضعیف دو کشور همسایه ایران و عراق به منظور تحقق پیش از پیش هدف‌های شوم خود بهره‌گیری می‌کند.

از آنجایی که رژیم جمهوری اسلامی سیاست خارجی ماچراچویانه و توسعه طلبانه‌ای را دنبال می‌کند، نمی‌توان احتمال تشدید جنگ و گسترش آن در سطح منطقه را از نظر دور داشت. رژیم با برداشتن هر گامی در این راستا نه تنها استقلال و حاکمیت و تمامیت ارضی کشور ما، بلکه صلح و امنیت منطقه و جهان را در معرض تهدید و خطر جدی قرار می‌دهد.

۳. اقتصاد ایران دچار بحران ژرفی است. تولیدات صنعتی و کشاورزی ایران در دهه اخیر هیچگاه در چنین سطح ناآزلی نبوده و این مسئله زاییده سیاست ضد خلقی رژیم است.

تقریباً همه واحدهای صنعتی کشور ما، از نظر تامین مواد اولیه، کالاهای واسطه‌ای، قطعات و لوازم یدکی عمیقاً وابسته به انحصارهای امپریالیستی هستند. مکانیسم نواستعماری ایجاد صنایع وابسته که در گذشته از جانب انحصارهای فرامیلتی پر کشور ما تحمیل شده بود، امروز نیز پس از گذشت بیش از ۷ سال از انقلاب، با همان شدت و حدت عمل می‌کند. با وجود درآمد عظیم نفت هیچ تغییر مثبتی در ساختار صنعتی کشور بوجود نیامده است.

رژیم با در پیش گرفتن سیاست ضد ملی "درهای باز"، اختصاص دادن بخش اعظم روابط بازرگانی خارجی خود به کشورهای رشد یافته صنعتی غرب و افزایش سریع واردات کالاهای مصرفی و نیز فرآورده‌های کشاورزی، تولیدات صنعتی و کشاورزی کشور را با ورشکستگی روبرو ساخته است.

۴. رژیم با خودداری از اجرای اصلاحات ارضی پنیادی پسود دهقانان کم زمین و بی زمین، شرایط مهاجرت جمعی روستائیان به شهرها را فراهم آورده است.

۵. سران ج.ا. به سیاست همپیوندی سرمایه دولتی با سرمایه‌های انحصارهای امپریالیستی ادامه می‌دهند. در آمیزی سرمایه دولتی با سرمایه امپریالیستی یکی از ویژگی‌های رژیم شاه بود. رژیم چ.ا. در این زمینه نیز با در جای پای رژیم شاه گذارده و تقریباً همه سرمایه‌گذارهای خارجی رژیم سابق را که هدف از آنها در آمیزی سرمایه دولتی با سرمایه انحصارهای فرامیلتی بود، حفظ کرده است.

۶. رژیم جمهوری اسلامی فاقد برنامه رشد اقتصادی است و قادر نیست به وضع اسفهار اقتصاد ملی سروسامان بخشد. برخورد دولت به معضلات عظیم اقتصادی، روزمره است. بی‌برنامگی دولت زائیده مبارزه‌ای است که در درون حاکمیت و میان جناح‌های گوناگون، بر سر قدرت و منافع گروهی در جریان است.

اختلاف‌های موجود در درون حاکمیت و نهادهای تابع آن مانع از آن شده که پس از گذشت ۷ سال از انقلاب، مسئله مالکیت و نقش بخش خصوصی در اقتصاد و حیطة و شکل عملکرد آن حل شود.

در این زمینه دو برخورد از سوی دو جناح عمده به چشم می‌خورد:

- برخورد هواداران آزادی همه جانبه بخش خصوصی

- برخورد هواداران نقش بیشتر دولت در کنترل اقتصاد کشور.

موضع هواداران آزادی همه جانبه بخش خصوصی، مبارزه با بخش دولتی و تعاونی زیر پوشش سپردن "کار مردم به مردم" یعنی شعار همیشگی سرمایه‌داران و بزرگ مالکان است. این جناح در حالی که بسیاری از مواضع کلیدی را به دست گرفته، می‌کوشد تا همه قدرت سیاسی را تصاحب و مواضع خود را تحکیم کند.

بخش استراتژیک جهان است و مبارزه در این راه را وظیفه مستمر حزب می‌داند. کنفرانس ملی بر آن است که مبارزه در راه صلح و تامین امنیت جهانی، یک وظیفه انقلابی است.

۱. حزب توده ایران یکی از اعضای خانواده احزاب کمونیستی و کارگری و دارای مناسبات برابر حقوق و عمیقاً برادرانه با همه این احزاب است. کنفرانس بر آن است که تنوع برداشت‌ها در جنبش کمونیستی و کارگری به هیچ رو به معنی جدایی میان آنها نیست. همان گونه که وحدت نظریه‌ها به هیچ وجه به معنی تحمیل نظر حزبی بر حزب دیگر و یا مداخله آنها در امور داخلی یکدیگر نبوده و نیست.

نیروی جنبش کمونیستی و کارگری، از برخورد خلاق با واقعیت‌ها بر پایه آموزش جهانشمول مارکس و انگلس و لنین، همبستگی طبقاتی احزاب کمونیستی و کارگری و همکاری برابر حقوق آنها در مبارزه برای دستیابی به هدف‌های مشترک صلح و سوسیالیسم، سرچشمه می‌گیرد.

وضع ایران

۱- سردمداران مرتجع جمهوری اسلامی با عدول از آماج‌های ضدامپریالیستی و مردمی انقلاب ۲۲ بهمن، رژیم ترور و خفقان پلیسی را پر کشور حاکم ساخته‌اند.

مشخصات عمده رژیم حاکم بر ایران عبارت است از:

- حفظ نظام سرمایه‌داری و ساختار اقتصادی وابسته و تک محصولی کشور؛
- استبداد مذهبی به شکل تمرکز اختیارات قوای سه گانه مقننه، مجریه و قضائیه در دست یک فرد بر پایه اصل "ولایت فقیه"
- کنترل پلیسی جامعه، سرکوب آزادیها و حقوق دموکراتیک مردم و بیگرد و بازداشت و شکنجه و قتل و اعدام مخالفان؛

- اعمال ستم بر خلق‌های ایران و اقلیت‌های ملی و مذهبی؛

- پایمال کردن حقوق کارگران، دهقانان و دیگر زحمتکشان کشور و حمایت از منافع کلان سرمایه‌داران و بزرگ مالکان، به مثابه پایگاه امپریالیسم در ایران؛
- زیرپا گذاشتن حقوق سیاسی و اجتماعی زنان، یعنی پالغ بر نبی از مردم کشور؛

- تلاش در راه انهدام فرهنگ ملی و کوشش مستمر برای گمراه کردن توده‌ها، اشاعه خرافات و موهومات و سنت‌های قرون وسطایی، علم ستیزی و دشمنی کین‌توزانه با تاریخ، زبان، ادبیات و هنر خلق‌های ایران؛

- نفی همزیستی مسالمت آمیز و معرفی جنگ به عنوان "رحمت الهی"، دخالت در امور دیگر کشورها برای "صدور انقلاب اسلامی"؛

- کمونیسم ستیزی و شوروی ستیزی و سیاست نزدیکی به کشورهای ارتجاعی و امپریالیستی.

رژیم با سازمان دادن انواع نهادهای سرکوبگر و ارگان‌های اطلاعاتی، تروریسم و جاسوسی علیه شهروندان و دخالت آشکار و خشن در زندگی خصوصی مردم را به سطح سیاست رسمی دولتی ارتقاء داده و دگراندیشان را به گونه‌ای بی‌سابقه مورد پیکرد و سرکوب قرار می‌دهد. زندان‌ها از مبارزان راه آزادی، استقلال، عدالت اجتماعی و صلح و مدافعان حقوق کارگران و دهقانان و دیگر زحمتکشان انباشته شده است. دادگاه‌های "شرع" با صدور احکام چاهرانه، گروه گروه از زنان و مردان مبارز در بند را به چوخی‌های اعدام می‌سیارند. شکنجه‌های جسمی و روانی در زندان‌های ایران رواج کامل دارد. تا کنون صدها نفر از زندانیان سیاسی یا زیر شکنجه و یا بر اثر شکنجه شهید شده‌اند.

۲- جنگ ایران و عراق، که امپریالیسم آمریکا آتش آن را برافروخت و پدان دامن زده و می‌زند، اکنون وارد ششمین سال خود شده است. این جنگ تلفات انسانی و مالی عظیمی برای کشور ما بهار آورده است. شمار کشته‌شدگان، معلولان، بیماران روانی، اسیران و آوارگان هر دو طرف درگیر در این جنگ خانمانسوز به میلیونها نفر می‌رسد. ده‌ها هزار کودک و نوجوان از جمله قربانیان این جنگ ویرانگر هستند.

در شرایط کنونی، جنگ به یکی از کارآمدترین دست‌افزارهای رژیم برای دستیابی به هدف‌های وابسگرایانه، ضد خلقی و شوونیستی تهدیل شده است. ادامه جنگ ره‌آوری جز ژرفش و گسترش سیاست ضددموکراتیک و سرکوبگرانه، شتاب گرفتن روند بحران اقتصادی - اجتماعی و تشدید

مراعات اصول چهارگانه عدم تمرکز سازمانی، ترویج کیفیت پرکمیته، درآمیزی کار علنی و مخفی و حفظ اسرار حزبی همچنان خصلت اساسی کار تشکیلاتی حزب را تشکیل می‌دهد.

کنفرانس ملی اهمیت ویژه‌ای برای کاربست دقیق و همه جانبه اصول پنهانکاری در درون هر واحد حزبی و در مجموعه حزب قائل است. رعایت اصول پنهانکاری شامل حال همه سازمان‌ها و هسته‌ها، چه در خارج و چه در داخل کشور، می‌شود. باید با تمام قوا از نفوذ افراد مشکوک به درون سازمان‌ها و هسته‌های حزبی جلوگیری به عمل آورد. در سازمان مخفی آگاهی هر عضو حزب از مسایل مشخص سازمانی فقط تا آنجا چایز است که برای پیشبرد فعالیت حزبی وی ضروری باشد.

۳- حزب ما، به مثابه حزب طراز نوین طبقه کارگر، باید با تلاش و کوشش هرچه بیشتر و پیگیرتر به سازماندهی و تجهیز زحمتکشان و در درجه اول طبقه کارگر ایران و رهبری مبارزه طبقاتی آنان بپردازد. زیرا پیشرفت موفقیت آمیز سوسیالیسم - که هدف نهایی حزب توده ایران است - از روند افزایش دائمی نقش طبقه کارگر در زندگی اجتماعی، جدا نیست.

کنفرانس ملی تمرکز فعالیت حزب را در موسسه‌های بزرگ صنعتی - که کارگران در آن‌ها تمرکز بیشتری دارند - و در محله‌های کارگری ضروری‌اند. همچنین بر ایجاد هسته‌های مخفی رهبری مبارزه صنفی کارگران تاکید می‌ورزد و کام برداشتن در راه اجرای آن را یکی از اصلی‌ترین وظایف رهبری آینده می‌داند.

۴- به تناسب ایجاد محدودیت برای حزب و سپس یورش به آن، ادامه فعالیت سندیکاها کارگری نیز ممنوع شد. تعداد زیادی از مسئولان سندیکاها بازداشت شدند و تحت پیگرد قرار گرفتند. کنفرانس ملی مقرر می‌دارد تا رهبری آینده حزب در زمینه چگونگی مبارزه صنفی - سیاسی کارگران در شرایط ترور و اختناق موجود به بررسی بپردازد و تدابیر لازم را اتخاذ کند. گسترش هسته‌های مخفی در کارگاه‌ها و کارخانه‌ها، با رعایت دقیق تلفیق کار مخفی و علنی، از جمله این تدابیر می‌تواند باشد.

در شرایط موجود، تشکل علنی در "شوراهای اسلامی کار" متمرکز است که زیر کنترل شدید رژیم و چشم و گوش‌های آن، خصوصاً انجمن‌های اسلامی قرار دارند. رژیم حتی تشکیل این شوراهای نیز در کارخانه‌های بزرگ و مادر و همچنین کارگاه‌هایی که تعداد کارگران آنها کمتر از ۲۵ نفر است، ممنوع کرده است. کنفرانس مقرر می‌دارد که رهبری آینده حزب باید با استفاده از امکان‌های تشکیلاتی و تبلیغاتی خود در جهت هرچه بیشتر سیاسی - صنفی ساختن این شوراهای و بنیانگذاری هسته‌های حزبی در آنها، تلاش ورزد. بنابراین استفاده از تشکل‌های صنفی موجود و سازمان دادن تشکل‌های مستقل کارگری، اهمیت مبرم دارد.

کنفرانس در خصوص فعالیت اعضای حزب در تعاونی‌های مصرف و مسکن که رژیم تلاش دارد آنها را محدود و متلاشی سازد، به رهبری آینده حزب توصیه‌هایی کرد. براساس این توصیه‌ها، رهبری حزب باید برای تقویت هرچه بیشتر این تعاونی‌ها، رهنمودهای لازم را به اعضا و هواداران حزب ارائه دهد.

۵- با در نظر گرفتن گسترش مبارزه دهقانان علیه بزرگ مالکان و خانها، ایجاد هسته‌های ویژه حزبی برای کار در میان دهقانان تهری دست - خصوصاً در مراکز مهم مبارزه دهقانی - به مثابه نزدیک‌ترین متحدان طبقه کارگر، ضرورت دارد.

این هسته‌ها ضمن اجرای وظایف حزبی و سازمانی خود، وظیفه دارند که برای رهبری مبارزه دهقانان و پیشبرد این مبارزه، جهت متشکل کردن دهقانان زحمتکش در سازمان‌های محلی - صنفی بکوشند. تشکل دهقانان در این سازمان‌ها - و به ویژه در اتحادیه‌های دهقانی که به منزله ستون فقرات قدرت توده‌های روستایی است - به دهقانان امکان می‌دهد که در وجود سازمان‌های خود به جبهه متحد خلق بپیوندند.

۶- حزب باید کار میان قشرهای متوسط جامعه و خرده بورژوازی شهری را سازمان دهد و در زمینه متشکل ساختن زنان، روشنفکران، کارمندان، هنرمندان، دانشجویان و دانش‌آموزان و بطور کلی همه جوانان تلاش ورزد.

هواداران نقش بیشتر دولت در کنترل اقتصاد کشور، ضمن حمایت از راه رشد سرمایه‌داری بر ضرورت کنترل دولتی بخاطر جلوگیری از محدودیت سریع پایگاه اجتماعی رژیم تاکید دارند.

ساختار عقب مانده، ناهماهنگ، پرتضاد و نامنسجم دولتی، تعدد مراکز قدرت، روشن نبودن وظایف و پهنه عملکرد وزارتخانه‌ها و نهادهای گوناگون دولتی، از خود ویژگی‌های نظام حاکم است. وجود شخص "ولی فقیه" در رأس سه قوه، "شورای نگهبان" بالای سر مجلس، "نماینده امام" و "امام جمعه" در کنار استاندار و فرماندار و شهردار، "سپاه پاسداران" و "پسپج" در کنار ارتش، "وزارت جهاد" در کنار وزارت کشاورزی و همچنین "کمیته"‌ها در کنار شهرهای و... و نیز "نمایندگان امام" در هر یک از نهادها، جز در راستای متورم تر شدن هرچه بیشتر دستگاه دولتی، فلج شدن نظام اداری کشور، افزایش بی‌سابقه کاغذبازی، گسترش فساد و ریخت و پاش مالی و تشدید پانده‌بازی و جناح‌بازی نیست و از مظاهر پخران نظام حاکم بر کشور ماست.

۷- فقر مالی، فقر بهداشتی، فقر فرهنگی، بیکاری روزافزون، گرانی سرسام آور، تورم فزاینده و بی مسکنی، ره آورده‌های ج.ا. برای توده‌های مردم میهن ما است.

در حالی که قیمت‌ها سیر صعودی دارد، درآمد زحمتکشان بسیار اندک است. شکاف میان فقر و ثروت پیوسته ژرفتر می‌شود.

سیاست و عملکرد ارتجاعی رژیم از جمله زمینه‌ساز تشدید بی‌سابقه معضل مسکن و رشد بیکاری در کشور شده است. کمبود بیش از سه میلیون واحد مسکونی و بیکاری ۲۰ درصد از جمعیت فعال کشور که بخش قابل توجه آن را کارگران صنعتی و صنوف تشکیل می‌دهند، جلوه‌هایی از سیاست پخران زا و ضد خلقی رژیم است.

۸- مخالفت مردم با سیاست داخلی و خارجی رژیم ج.ا. به سرعت گسترش می‌یابد. محل عینی این مخالفت تضاد آشفتگی‌ناپذیر میان نیاز جامعه به پیشرفت اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی از یکسو و روپنای بازدارنده رژیم استبداد قرون وسطایی - مذهبی، از سوی دیگر است. استقرار نظام خودکامه "ولایت فقیه" مسئله دمکراتیزه کردن نظام اجتماعی - سیاسی را به یکی از مسایل حاد روز تبدیل کرده است.

در پیش گرفتن سیاست "درهای باز"، احیاء مواضع اقتصادی امپریالیسم از طریق اختصاص بخش اعظم بازگانی خارجی به انحصارهای فراملیتی، هم روند با ادامه درآمیزی سرمایه دولتی با سرمایه انحصارهای امپریالیستی، تضاد میان خلق - و در درجه اول زحمتکشان - با منافع غارتگران انحصارهای فراملیتی را نیز تقویت می‌کند.

پالاخره تضاد میان منافع کلان سرمایه‌داران و بزرگ مالکان با منافع کارگران، دهقانان و خرده بورژوازی شهری در مجموع خود محل‌های عینی اقتصادی، اجتماعی - سیاسی جنبش انقلابی را به منظور سرنگونی رژیم فراهم آورده است.

وظایف حزب در مرحله کنونی

۱- مهمترین، عاجل‌ترین و مرکزی‌ترین وظیفه‌ای که براساس برنامه مصوب کنفرانس ملی در برابر اعضا و هواداران حزب قرار گرفته، مبارزه در راه سرنگون کردن رژیم ج.ا. است. بنابراین همه وظایف حزب، اعم از سازمانی و تبلیغاتی و سیاسی - ایدئولوژیک، باید در ارتباط مستقیم با این وظیفه عمده باشد.

۲- در زمینه کار سازمانی، گسترش هسته‌های حزبی در کشور همچنان به مثابه وظیفه عمده و اساسی باقی می‌ماند. بدون گسترش فعالیت حزب، نفوذ در میان توده‌ها و سمت دهی به مبارزه آنها در راستای درست، امکان پذیر نخواهد بود.

کنفرانس ملی اصل عدم تمرکز سازمانی را در شرایط کار مخفی ضروری‌داند و بار دیگر بر آن مهر تایید می‌زند.

کنفرانس به هیئت سیاسی منتخب کمیته مرکزی جدید اجازه می‌دهد تا با تشخیص و بررسی همه جانبه، تعداد اعضا هسته‌هایی را که ضرور به انداز افزایش دهد، هیئت سیاسی موظف است که آیین نامه ویژه‌ای در این باره تصویب کند.

انعکاس خواسته‌های ترقی‌خواهانه و مطالبات عاجل اجتماعی - اقتصادی و سیاسی نیروهای یادشده تا آنجا که منطبق با برنامه حزب است و انتقاد اصولی از مواضع نادرست این نیروها، از مواردی است که باید همواره در تبلیغات حزب مد نظر قرار گیرد.

۱۵- مبارزه در راه آزادیهای دموکراتیک و رهایی زندانیان سیاسی از بند، دفاع از همه اعتراضات و حرکت‌های ترقی‌خواهانه علیه رژیم چ.ا.، حمایت از خواسته‌های عادلانه و برحق کارگران، دهقانان، کارمندان، پیشه‌وران، روشنفکران، دانشجویان و هنرمندان و غیره، همچنین افشاء و محکوم کردن هرگونه بازداشت و محاکمه غیرقانونی و هرنوع شکنجه و اعدام - بدون در نظر گرفتن وابستگی سیاسی - باید جای ویژه‌ای در تبلیغات حزب داشته باشد.

۱۶- خواست پایان فوری جنگ و اجرای آتش‌بس جهت مذاکره برای صلح عادلانه به مهمترین توده‌ای‌ترین خواست مردم میهن ما تبدیل شده است. این بست جنگ بیش از پیش نمایان می‌شود. اکنون شعار "جبهه‌های جنگ را تحریم کنیم" یکی از شعارهای عمده جنبش توده‌ای است.

هسته‌های حزبی باید این شعار را در سراسر کشور، بویژه در میان کارگران و زحمتکشان، در سطح وسیع تبلیغ و با همکاری رهنمودهای علمی، توده‌ها را علیه جنگ بسیج کنند.

۱۷- کمیته مرکزی در زمینه تبلیغات و ایدئولوژی موظف است با جلب و تربیت کادرها، تاسرح امکان درغنی‌ساختن مضمون تبلیغات حزب بکوشد. سازمان دادن ترجمه و تالیف آثار مارکسیستی - لنینیستی و همچنین انتشار آثار ویژه درباره نهضت کارگری جهت بالابردن سطح آگاهی کارگران، یکی از وظایف عمده کمیته مرکزی پشمارمی‌آید.

کنفرانس از شاعران، نویسندگان و هنرمندان حزبی دعوت می‌کند که با آفرینش آثار هنری درباره‌ی آگاهی سیاسی توده‌ها شرکت کنند. فعالیت شاعران، نویسندگان و هنرمندان و مترجمان و پژوهشگران مردمی، بویژه در شرایطی که رژیم چ.ا. فرهنگ ملی و سنن تاریخی ما را آماج حمله‌های خود قرار داده، حائز اهمیت فراوانی است.

۱۸- یکی از مسایل مهم حزب ما مهاجرت سیاسی گسترده رفقا در سراسر جهان است. پیوند با حزب و زندگی حزبی در مهاجرت و نیز وظایف انقلابی در محیط مهاجرت با روند پر فراز و نشیب مبارزه در داخل کشور تفاوت اساسی دارد. در دوران مهاجرت مهمترین وظایف ما عبارتند از:

- کمک به ایجاد هسته‌های حزبی جدید در ایران؛
- گسترش همه‌جانبه تبلیغات حزب در صحنه بین‌المللی به خاطر افشای هرچه بیشتر رژیم ترور و اختناق حاکم بر ایران و جلب همبستگی هرچه فعالتر نیروهای انقلابی در سراسر جهان به پشتیبانی از مبارزه مردم، مبارزه حزب و دیگر نیروهای انقلابی و برای آزادی زندانیان سیاسی؛
- مبارزه اصولی با گرایشهای ناسالم و نغمه‌های ناساز ضد حزبی از طریق روشنگری سیاسی؛

- مبارزه سرسخت و بی‌امان علیه سیاست رژیم و دشمنان حزب برای جلوگیری از نفوذ به درون حزب.

کار در مهاجرت جدا از کار در ایران نیست، بلکه در خدمت آن است.
۱۹- کنفرانس ملی از همه احزاب کمونیستی و کارگری برادر در سراسر جهان و در وهله نخست از حزب کمونیست اتحاد شوروی و از همه سازمانها و جمعیتها و شخصیتهای مترقی و آزادیخواه که در این لحظه‌های حساس و دشوار تاریخ حزب ما، صدای اعتراض خود را علیه پدیدآوریه‌های رژیم چ.ا. و در پشتیبانی از توده‌ایهای در بند و دیگر زندانیان سیاسی بلند می‌کنند، مراتب تشکر و سپاس خود را ابراز می‌دارد.

هیچ نیرویی قادر نخواهد بود تا حزب توده ایران را از خانواده بزرگ احزاب برادر جدا سازد. حزب توده ایران در آینده نیز مانند گذشته پرچم پرافتخار انترناسیونالیسم پرولتری، همبستگی با احزاب کمونیستی و کارگری و دوستی با کشورهای سوسیالیستی، بویژه همسایه دیوار به دیوار و دوست بزرگ خلقهای میهن ما، یعنی اتحاد شوروی را پرافراشته نگاه خواهد داشت.

ضرورت اتحاد نیروهای انقلابی و دموکراتیک

۱- حزب توده ایران مرحله کنونی انقلاب را ملی و دموکراتیک می‌داند. «

۲- کنفرانس ملی پراهمیت کار در بین نیروهای مسلح تاکید ویژه دارد و معتقد است، در شرایط بحرانی و حساس کنونی که سرنوشت رژیم با ادامه جنگ و تشدید ترور و اختناق گره خورده است، نیازمندی مبارزه انقلابی در میان نیروهای مسلح، از طریق کار وسیع تبلیغی و ترویجی و با توجه به سنت‌ها و تجربه‌های گرانبهای موجود، از اهمیت خاصی برخوردار است.

۸- موفقیت در امر مهم سازماندهی، در ارتباط تنگاتنگ و ناگسستگی با تأمین انسجام و وحدت درونی حزب است. کنفرانس بر آن است که دستیابی به این هدف، بدون مراعات انضباط آهنین در درون حزب ممکن نخواهد بود. حزب توده ایران، حزب طرازنویین طبقه کارگر ایران است. عضو چنین حزبی موظف است تا مبلغ مرام و مشی حزب باشد و برای تحقق آن بیکار کند، در راه وحدت حزب - که شرط اصلی ادامه نبره و بقای آن است - با تمام قوا بکوشد، از هرگونه کار گروهی و فراقسبونی اکیدا بپرهیزد، انضباط حزبی را زیر پا نگذارد، اسرار حزبی را کاملاً حفظ کند و از ارتکاب به هر عملی که به حیثیت و اعتبار حزب و ارگانهای آن لطمه بزند، اجتناب ورزد.

همه واحدهای حزبی، در هر کجا که هستند، باید بطور فعال و بیکبیر در اجرای وظایفی که از طرف ارگانهای مسئول به عهده آنها گذارده می‌شود، بکوشند. واحدهای حزبی باید به گونه‌ای عمل کنند که از همه استعدادها و ابتکارهای انقلابی اعضا و هواداران حزب به بهترین وجه بهره‌گیری شود. همه واحدهای حزبی باید حقوق اعضای حزب را محترم بشمارند.

۹- کنفرانس، رهبری آینده را موظف می‌سازد که در هر محلی (در مهاجرت) کمیسیون‌هایی برای بررسی همه‌جانبه وضعیت اعضا و اعضا آزمایشی حزب تشکیل دهد. این کمیسیون‌ها موظف خواهند بود، طبق آیین‌نامه‌ای که هیئت سیاسی در چارچوب مصوبات کنفرانس تصویب می‌کند و در اختیار آنها می‌گذارد، با تک تک اعضای حزب بطور جداگانه مصاحبه کنند و پس از بررسی دقیق و کافی، فهرست افرادی را که لیاقت عضویت در حزب را ندارند، با ارائه دلایل قانع‌کننده در اختیار هیئت سیاسی قرار دهند. هیئت سیاسی وظیفه دارد که پس از رسیدگی دقیق و نظرخواهی از ارگانهای مربوطه، اینگونه افراد را از حزب کنار بگذارد. این کمیسیونها پایستی حداکثر تا یکسال پس از تدوین آیین‌نامه، به کار خود پایان دهند.

۱۰- سازمان دادن مبارزه توده‌های مردم در عرصه‌های سیاسی، اقتصادی و ایدئولوژیک برای افشای نیرنگ‌های رنگارنگ ضدانقلاب، و وظیفه دائمی تبلیغات حزب است.

۱۱- در زمینه امور تبلیغی و ترویجی، فعالیت حزب باید متوجه توضیح استراتژی و تاکتیک حزب، استراتژی و تاکتیک جنبش جهانی کمونیستی و کارگری، بالابردن سطح آگاهی زحمتکشان با روح دلپستگی به دموکراسی، پیشرفت اجتماعی، صلح و سوسیالیسم، دوستی با کشورهای سوسیالیستی و جنبش‌های آزادی‌بخش ملی و بیکار علیه ارتجاع و امپریالیسم باشد.

۱۲- افشای سیاست ضد خلقی رژیم چ.ا. به قصد روشنگری و تجهیز نیروها، در سربلوه و وظایف ارگانهای تبلیغی حزب قرار دارد.

در این رابطه بجاست با توجه به آن که در درون هیئت حاکمه جناح‌های گوناگونی وجود دارند و این جناحها در زمینه‌های مختلف سیاست داخلی و خارجی باهم دارای اختلاف هستند، سیاست تبلیغی حزب منظم گردد. توجه به این تضادها و استفاده از آنها امری است ضروری. ولی این مسئله نباید موجب عدم توجه به مایهت ارتجاعی و استبدادی رژیم در کلیت خود بشود. وظیفه اساسی در این مرحله مبارزه با مجموعه چ.ا.، به منظور برانداختن آن است.

۱۳- تعرض ایدئولوژیک گسترده به منظور عقیم ساختن تبلیغات ضد کمونیستی و ضد شوروی، شناساندن دستاوردهای سیستم جهانی سوسیالیسم به توده‌ها و آشنا ساختن آنها با سیاست صلح و همزیستی مسالمت آمیز بین کشورها و پیوند ناگسستگی این سیاست با مبارزه انقلابی و به ویژه مبارزه ضد امپریالیستی و دموکراتیک خلقهای میهن ما، در عین حال افشای سیاست مآجراچیوانه و تجاوزگرانه امپریالیسم جهانی بسرکردگی امپریالیسم آمریکا، و نیز توضیح سیاست صلح طلبانه اتحاد شوروی و دیگر کشورهای سوسیالیستی، از جمله وظایف مهم تبلیغات حزب پشمار می‌رود.

۱۴- حزب در برخورد با نیروهای انقلابی و دموکراتیک، از اصل "اتحاد و انتقاد" تبعیت خواهد کرد و تبلیغات آن بر همین پایه استوار خواهد بود.

... به مردم ایران

ایرانی را به اسارت و بهره‌دگی محکوم کرده است.

این رژیم است که امکان دستیابی میلیونها جوان به آینده‌ای شکوفان را از آنها سلب کرده و بخش عظیمی از آنها را با روانه سپاه‌ها می‌کند و یا به گشتارگاه‌هایی بنام جبهه گسیل می‌دارد. این رژیم است که کودکان ما - یعنی فردا و آینده میهنمان را قربانی این جنگ فرسایشی می‌کند.

چنین رژیمی که عمیقاً ماهیت ضد مردمی دارد و در مقابله با خلق از شیوه‌های فاشیستی بهره می‌گیرد، حق حیات ندارد و باید سرنگون گردد.

رژیم ج.ا.ا ادامه جنگ خانان‌سوز و بی حاصل نه تنها اقتصاد کشور ما را در آستانه ورشکستگی قرار داده، نه تنها موجب کشته و معلول شدن صدها هزار نفر، آوارگی میلیونها تن، ویرانی صدها شهر و روستا و صدها میلیارد دلار خسارت مادی گردیده، نه تنها علاءآب به آسیاب امپریالیسم خونخوار آمریکا، مبتکر اصلی ادامه جنگ ریخته، بلکه آینده میهن ما را نیز در معرض خطر جدی قرار داده است.

رژیم "ولایت فقیه" لپخند از لبان میلیونها ایرانی ربهوده، میهن ما را به ماتمکده‌ای تبدیل ساخته که اشک چشم مادران و پدران و زنان بیوه و کودکان یتیم، شاهد انکارناپذیر آن است.

سران خیانت پیشه رژیم تاکنون ده‌ها هزار تن از بهترین فرزندان میهن ما را یا به چوچه‌های اعدام سپرده‌اند و یا زیر شکنجه‌های وحشیانه به قتل رسانده‌اند. دژخیمان ج.ا.ا به هیچ کس رحم نمی‌کنند. زندانها انباشته از نوابگان و زنان و جوانان و سالخورده‌گانی است که سران رژیم آنها را محکوم به مرگ تدریجی کرده‌اند. تنه‌کارهایی که مشتکی خائن و خیانت پیشه در قبال مردم میهن ما مرتکب می‌شوند، انسان را به یاد دوران قرون وسطی می‌اندازد. نهادهای سرگوبگر که شمارشان هر روز افزایش می‌یابد "شرع" پدید می‌کنند. فساد و رشوه خواری و فحشا جامعه را فرا گرفته است. رژیم تلاش می‌ورزد تا فرزندان ما را به انسانهای مسخ شده تبدیل سازد. رژیم با هر چه مهر ایرانی دارد مخالفت می‌کند و می‌کوشد تا مفاخر و فرهنگ و هنر اصیل ملی ما را لگدمال و نابود سازد.

این رژیم نمی‌تواند قابل دوام باشد. امروز در سراسر جهان خلق‌ها علیه رژیم‌های خودکامه و استبدادی بپا خاسته‌اند و به حیات نکبت‌بار آنها پایان می‌دهند. مردم میهن ما نیز که دارای سابقه تاریخی درخشان هشتادساله مبارزه علیه دیکتاتوری هستند، نباید و نمی‌توانند در راه سرنگون کردن رژیم قرون وسطائی استبدادی "ولایت فقیه" بپا نخیزند.

مردم زحمتکش و قهرمان ایران!

- مبارزه در راه پایان دادن به جنگ ایران بر پادده را هر چه بیشتر تشدید کنید!

- برای آزادی فرزندان در بند خلق از سپاه‌های رژیم، بیکار کنید! کارگران! به مبارزه اعتصابی علیه پامال شدن حقوق حقه خود و در راه بهبود شرایط زندگی، جلوگیری از اخراج و ایجاد تشکل‌های صنفی آزاد و مستقل ادامه دهید. اعتصابهای اقتصادی را به اعتصابهای سیاسی فرا رویند!

دهقانان! بزرگ مالکان را به روستاها راه ندهید، زمین از آن کسی است که روی آن عرق می‌ریزد و زحمت می‌کشد، زمین از آن شاست و اتحاد و یگانگی شاست که می‌تواند رژیم ضد خلقی را به عقب نشینی مجبور کند! زنان قهرمان! اجازه ندهید تا رژیم شما را به برده‌های فرمانبر تبدیل کند. آزادی و برابری با مردان، داشتن حق کار و برخورداری از حقوق واقعی، شعار همیشگی شما زنان بوده است. شما چنان نیروی مستید که در صورت تشکل می‌توانید رژیم را با شکست قطعی روبرو سازید!

اگر شما تصمیم بگیری که به جنایتهای رژیم پایان بدهید، بدون تردید پیروز خواهید شد. با برپائی تظاهرات در سراسر کشور از اعزام فرزندان خود به جبهه‌های مرگ خودداری کنید!

جوانان! از رفتن به جبهه‌های جنگ خودداری کنید، به صفوف نیروهای انقلابی بپیوندید. با اتحاد و یگانگی مبارزه علیه رژیم ضد خلقی را شدت بخشید!

مرگ بر رژیم "ولایت فقیه"!

پیش به سوی تشکیل جبهه متحد خلق!

زنده باد آزادی، استقلال، عدالت اجتماعی و صلح، خواست اکثریت قاطع مردم میهن ما!

کنفرانس ملی حزب توده ایران

... درباره وضع ایران و جهان ...

۱- پیش شرطها و زمینه‌های عینی برای سرنگون کردن رژیم در کشور ما وجود دارد. اما عدم نضج شرایط ذهنی مانع بسیج توده‌ها برای رویارویی با رژیم می‌شود.

۲- تنوع و ناهمگونی ساختار طبقاتی جامعه که ناشی از عقب ماندگی نظام اجتماعی - سیاسی عینی موجود است، اولاً موجب تشکل و سازمان‌یابی نیروهای سیاسی متنوع گردیده، ثانیاً مانع از آن است که یک حزب یا سازمان سیاسی بتواند قدرت لازم را برای تجهیز توده‌های میلیونی کسب کند. ضرورت تشکیل جبهه متحد خلق نیز زائیده این شرایط عینی جامعه است. کنفرانس برآن است که در شرایط کنونی تشکیل جبهه متحد خلق - دربرگیرنده طیف وسیعی از همه احزاب، سازمانها و نیروهایی که به آماجهای مردمی و ضدامپریالیستی انقلاب ۲۲ بهمن پایبند و خواهان تحقق شعار "آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی" هستند - ضرورت حیاتی دارد. این جبهه متشکل از کارگران، دهقانان، خرده بورژوازی شهری و روشنفکران خلقی خواهد بود و خواهد کوشید تا لایه‌هایی از بورژوازی متوسط و کوچک را که در برخی از تحولات ملی و دمکراتیک دینفع هستند، بسوی خود جلب کند. اکثریت عظیم توده‌های مردم کشور ما بالقوه می‌توانند در این جبهه شرکت کنند. اتحاد کارگران و دهقانان استخوان بندی چنین

جبهه‌ای است.

۳- شرکت در جبهه متحد خلق باید برپایه برنامه مشترک و با حفظ استقلال سیاسی - ایدئولوژیک و سازمانی نیروهای شرکت کننده انجام گیرد. طبیعی است که در مرحله نخست باید در راه سرنگونی رژیم ج.ا.ا گام برداشت و برای جامعه عمل پوشاندن به برنامه مشترک چنان شرایطی را بوجود آورد که همه سازمانهای انقلابی، مترقی و دمکراتیک و سازمانهای صنفی زحمتکشان بتوانند با حقوق مساوی برای تبلیغ اندیشه‌های خویش و تلاش در راه تحقق آنها به فعالیت بپردازند.

۴- تداوم بیکاری و پیروزی نهایی انقلاب ملی و دمکراتیک در گرو اعمال رهبری حزب واحد پیشاهنگ طبقه کارگر است. برای تأمین هژمونی حزب واحد پیشاهنگ طبقه کارگر در این جبهه، وحدت طبقه کارگر و همه رزمندگان راه طبقه کارگر و بسیج همه قشرهای زحمتکش جامعه ضرورت دارد. حزب توده ایران در این راه مبارزه می‌کند.

۵- از آنجا که رژیم ج.ا.ا حیات خویش را با سرکوب هرگونه مخالفتی در کشور پیوند زده، ادامه موجودیت خود را در گرو تشدید ترور و اختناق قرار داده است، یگانگی راه انتقال قدرت سیاسی به جبهه متحد خلق، اعمال قهر انقلابی است. در مبارزه برای سرنگونی رژیم می‌توان و باید از همه اشکال مبارزه، از تظاهرات خیابانی گرفته تا اعتصابهای مکانی و نیز مبارزه مسلحانه توده‌ای استفاده کرد. حزب توده ایران تدارک اشکال مختلف اعمال قهر انقلابی را وظیفه خود می‌داند و توده‌ها را در این راه آماده می‌کند.

پیش بسوی وحدت همه جانبه مبارزان راه طبقه کارگر ایران در حزب واحد پیشاهنگ طبقه کارگر

برگزاری موفقیت آمیزهه

باید اذعان کرد، که فرد فرد رفقای شرکت کننده در کنفرانس ملی، با برخورد کمونیستی، ضمن طرح نظرات، خود بسیار مسئولانه عمل کردند. موفقیت بزرگ کنفرانس ملی نیز ناشی از درک این مسئولیت تاریخی بود. ناکفته پیداست که این اصل شامل اکثریت قاطع اعضا حزب نیز می شود. زیرا در واقع همه آنان مستقیماً در تدارک کنفرانس ملی و برگزاری موفقیت آمیز آن شرکت فعال داشتند.

مدتها قبل از تشکیل کنفرانس ملی، اسناد مهم حزبی، از آنجمله طرح برنامه حزب و طرح تزهائی پیرامون انقلاب بهمن ۵۷ و سیاست حزب توده ایران، برای نظر خواهی در اختیار رفقای حزبی قرار گرفت. نظرات ارسالی از جانب رفقا، که در موارد فراوان بسیار جالب و حائز اهمیت فوق العاده ای بود، در طرح نهائی عرضه شده به پلنوم نوزدهم و سپس به کنفرانس ملی گنجانده شد. می توان به جرات گفت که بدون شرکت فعال همه اعضای حزب در تدوین اسناد مهم حزبی، که در عین حال به مثابه مراعات اکید دموکراسی درون حزبی بود، کنفرانس ملی نمی توانست با چنین موفقیت بی نظیری پایان یابد.

در همین شماره از "نامه مردم" برخی قطعنامه های مصوب کنفرانس ملی که رهنمود عمل کمیته مرکزی و هیئت سیاسی آن تا جلسه صلاحیت دار آینده است، منتشر شده است. همه اعضا و هواداران حزب موظفند مفاد این قطعنامه ها را در مبارزه روزمره رهنمون عمل خویش قرار دهند.

"نامه مردم" بر آن است تا طی مقالات تحلیلی مسائل گریه مصوبات کنفرانس ملی را مورد بررسی علمی قرار دهد. آنچه از هم اکنون می توان گفت، موفقیت کنفرانس ملی در تعیین خط مشی حزب است که منطبق با شرایط مشخص - تاریخی جامعه ما تدوین و چنانکه گفتیم همه اعضا و هواداران حزب در تأمین این موفقیت بزرگ نقش تعیین کننده داشتند. تردیدی نیست، که در صورت مراعات دقیق این خط مشی سیاسی پیروزی بزرگی نصیب حزب ما در زمینه روشنگری سیاسی و بسیج توده های مردم در راه سرنگون کردن رژیم جمهوری اسلامی خواهد شد.

برای تأمین همزونی حزب واحد پیشاهنگ طبقه کارگر در جبهه متحد خلق، وحدت طبقه کارگر و همه رزمندگان راه طبقه کارگر و بسیج همه قشرهای زحمتکش جامعه ضرورت دارد.

کنفرانس ملی پس از بحث و بررسی به این نتیجه رسید که تضاد آشتی ناپذیر میان نیاز جامعه به پیشرفت اجتماعی - اقتصادی، سیاسی و فرهنگی از یکسو و روپنای بازدارنده رژیم استبداد قرون وسطائی - مذهبی از سوی دیگر و نیاز به دموکراتیزه کردن نظام اجتماعی - سیاسی، شرایط عینی مبارزه در راه سرنگون کردن رژیم خودکامه و ضد خلقی ج.ا. را فراهم می آورد. کنفرانس ملی با توجه به پیشنهاد های اعضا حزب، در پاسخ به نظر خواهی عمومی پیرامون برنامه حزب، فرمولهای دقیق مرحله انقلاب، اشکال و شیوه های مبارزه و ترکیب جبهه متحد خلق را به تصویب رساند.

در برنامه حزب مصوب کنفرانس ملی گفته می شود که مرحله انقلاب میهن ما همچنان مرحله ملی و دموکراتیک است. در برنامه بدرستی خاطر نشان می شود، که تداوم پیگیری و پیروزی نهائی انقلاب ملی و دموکراتیک در گرو اعمال رهبری حزب واحد پیشاهنگ طبقه کارگر است و حزب توده ایران در این راه مبارزه می کند.

کنفرانس ملی حزب توده ایران به این نتیجه منطقی و منطبق با شرایط کشور رسید که شرط ضرور سرنگونی رژیم ج.ا. و استقرار حکومت انقلابی و دموکراتیک، تشکیل جبهه متحد خلق، متشکل از کارگران، دهقانان، خرده بورژوازی شهری و روشنفکران خلقی است. این جبهه خواهد کوشید، تا لایه هایی از بورژوازی کوچک و متوسط را که در برخی از تحولات ملی و دموکراتیک ذینفع هستند، به سوی خود جلب کند. برنامه حزب تأکید میکند

که اتحاد کارگران و دهقانان باید استخوان بندی جبهه متحد خلق را تشکیل دهد.

برای تأمین همزونی حزب واحد پیشاهنگ طبقه کارگر در جبهه متحد خلق، وحدت طبقه کارگر و همه رزمندگان راه طبقه کارگر و بسیج همه قشرهای زحمتکش جامعه ضرورت دارد.

کنفرانس ملی معتقد است؛ از آنجا که رژیم ج.ا. حیات خویش را با سرکوب هر گونه مخالفتی در کشور پیوند زده و ادامه موجودیت خود را در گرو تشدید ترور و اختناق قرار داده است، یگانه راه انتقال قدرت سیاسی به جبهه متحد خلق، اعمال قهر انقلابی است. در مبارزه برای سرنگون کردن رژیم می توان و باید از تمام اشکال مبارزه، از تظاهرات خیابانی گرفته تا اعتصابات همگانی کارگران و نیز مبارزه مسلحانه توده ای استفاده کرد.

حزب توده ایران تدارک اشکال مختلف قهر انقلابی را وظیفه خود می داند و توده ها را در این راه آماده می کند.

چنانکه ملاحظه می شود، خواست اکثریت قاطع اعضا حزب در این فصل از برنامه گنجانده شده است و ما در آینده خواهیم کوشید تا مضمون محتوای این احکام را بشکافیم.

یکی دیگر از مسائل مهم موود بحث در کنفرانس ملی که در اسناد و مدارک آن منعکس است، تجهیز کلیه نیروها در جهت سازماندهی هر چه بیشتر فعالیت حزب در داخل کشور است. به بیان دیگر همه امکانات حزب باید در خدمت گسترش مبارزه در داخل ایران قرار گیرد.

تداوم پیگیری پیروزی نهائی انقلاب ملی و دموکراتیک، در گرو اعمال رهبری حزب واحد پیشاهنگ طبقه کارگر است و حزب توده ایران در این راه مبارزه می کند.

توجه به این مسئله حیاتی از آن لحاظ حائز اهمیت است، که دشمنان سوگند خورده توده ای ما، با سازمان دادن یورشهای سبانه و سپس تبلیغ گسترده علیه حزب ما که هدف از آن "بخران تراشی" درون حزب بود، سعی می کردند تا با سرگرم کردن اعضا حزب به مسائل فرعی، آنان را از مسائل حیاتی تشدید مبارزه در داخل کشور بازدارند.

متأسفانه باید گفت که بودند وازدگان سیاسی در داخل حزب که دانسته و یا ندانسته آب به آسیاب دشمنان حزب می ریختند. نوزدهمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران و کنفرانس ملی با اتخاذ تصمیم قاطع در پاره سردمداران گروه ضد حزبی، کام مهمی در جهت تأمین انجام حزب برداشت. وظیفه فرد فرد آنانی که به سرنوشت حزب توده ای خود فلاقمندند، مبارزه سرسخت و آشتی ناپذیر با آن پدیده های منفی است که مخالفان و دشمنان حزب می خواهند به درون حزب رسوخ دهند. شکی نیست که پس از پایان موفقیت آمیز کنفرانس ملی، کوشش مخالفان حزب در این راه تشدید خواهد شد.

در قطعنامه اصلی کنفرانس ملی گفته می شود: "موفقیت در امر سازماندهی در ارتباط تنگاتنگ و ناگستنی با تأمین انجام و وحدت درونی حزب است. کنفرانس بر آن است که دستیابی به این هدف بدون مراعات انضباط آهنین در درون حزب، ممکن نخواهد بود. حزب توده ایران، حزب طراد نوین طبقه کارگر ایران است. عضو چنین حزبی موظف است تا مبلغ مرام ریشی حزب باشد و برای تحقق آن بیکار نکند، در راه وحدت حزب - که شرایط اصلی ادامه نبرد و بقای آن است با تمام قوا بکوشد، از هر گونه کار گروهی و فراقسبونی اکیدا بپرهیزد، انضباط حزبی را زیر پا نگذارد، اسرار حزبی را کاملاً حفظ کند و از ارتکاب به هر عملی که به حیثیت و اعتبار حزب و ارگانهای آن لطمه بزند، اجتناب ورزد."

همه واحدهای حزبی، در هر کجا که هستند، باید بطور فعال و بیکبیر در اجرای این رهنمود مهم حزبی بکوشد. مبارزه سرسخت و آشتی ناپذیر با هر نوع انحرافی، وظیفه مقدس واحدهای حزبی و تک - تک اعضا حزب است، که با فداکاری و از جان گذشتگی پرچم خونین حزب توده ای خود را برافراشته نگاهداشته اند.

پخش و تکثیر "نامه مردم" در داخل کشور وظیفه هر عضو و هوادار حزب است!

پیام کنفرانس ملی حزب توده ایران به کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

رفقای فدائی!

کنفرانس ملی حزب توده ایران که تبلور خواست و اراده ززمجوبانه اعضا و هواداران حزب است، به شما و از طریق شما به همه اعضا و هواداران سازمان هم‌رزم و برادر درود می‌فرستد.

کنفرانس ملی ما در شرایطی برگزار می‌شود که سرپای جامعه ما غرق در بحران همه جانبه اقتصادی - اجتماعی و سیاسی و فرهنگی است و جنگ، ترور و اختناق، فقر و بی‌خانمانی و گرانی و گرسنگی کلوی زحمتکشان وطن ما را بیش از پیش می‌فشارد. در چنین شرایط بغرنج و حساسی است که برگزاری کنفرانس ملی حزب توده ای ما - با ندای وحدت طلبانه اش - به عنوان رویدادی بزرگ در تاریخ پر افتخار جنبش کمونیستی و کارگری میهن ما نقش خواهد بست. این کنفرانس تاریخی از آن جهت برای میهن ما اهمیت دارد که در لحظات پر بار و حساس آن، قله‌هایی مالا مال از آرزوی دیرینه سال وحدت و پیوند، اراده قاطع خود را برای تحقق وحدت همه کمونیستهای ایران نشان دادند.

رفقای عزیز!

در سالهای پس از یورش بربرمنشانه رژیم جمهوری اسلامی به صفوف ما، طیف رنگارنگ دشمنان بسیار کوشیدند تا توده ای ها و فدائی ها را از هم جدا کنند و میان آنها پذیر توطئه و تفرقه بیفشانند. اما توده ایها و فدائی ها، این دشمنان آشتی ناپذیر امپریالیسم و ارتجاع و پایبندان به منافع خلق در هر کجا و هر زمان، هشیارانه وحدت خود را در سنگرمای مبارزه پاس داشتند و گل‌های سرخ یگانگی را در قله‌های خود رویاندند.

تصمیمهای مهم کنفرانس ملی حزب ما و یلنوم وسیع اخیر شما، نقش مهمی در تامین وحدت جنبش کمونیستی و کارگری و ظفرمندی آن در راه تحقق آرمانهای طبقه کارگر و دیگر زحمتکشان وطنمان ایفا خواهد کرد. با تحکیم بیشتر پیوند حزب و سازمان و با گسترش هر چه بیشتر همکاری و هم اندیشی تا مرحله یگانگی کامل و همه جانبه، آرزوی بزرگ و شیرین وحدت این پیشاهنگان طبقه کارگر، می‌شکند و به میوه می‌نشیند. رفقای گرامی! ما عمیقاً باور داریم که رهائی واقعی زحمتکشان ایران از قید ستم و استعمار، در گرو اعمال رهبری طبقه کارگر در امر تداوم و پیروزی نهائی انقلاب ملی و دمکراتیک میهن ماست. این امر تنها با تامین وحدت پیشاهنگان طبقه کارگر در یک حزب واحد و در مرکز جبهه متحد خلق امکان پذیر است. اتحاد کارگران و دهقانان باید ستون فقرات این جبهه باشد. تنها با کار هماهنگ و بی‌گیر کمونیستها در میان کارگران و دهقانان و با حضور وسیع و فعال در مراکز تولید و مبارزه می‌توان این رسالت تاریخی را به انجام رساند. این یک حقیقت است که راه اتحاد واقعی و کسب ناپذیر خلق از گذرگاه وحدت و نیرومندی طبقه کارگر میهن ما عبور می‌کند.

رفقای فدائی!

ما بر این باور هستیم که باور شده آن پذیر زبونی که حیدر عمو اوغلی و ارانی بر فراز میهن ما افشانند، با تلاش خستگی ناپذیر ما در امر سازماندهی مبارزه خلق، هر چه نزدیکتر می‌شود. متحد و پیکار چو در این راه پیش بتازیم!

پیش بسوی وحدت همه جانبه مبارزان راه طبقه کارگر ایران در حزب واحد پیشاهنگ طبقه کارگر!
زنده باد جبهه متحد خلق!

کنفرانس ملی حزب توده ایران

قطعه نامه کنفرانس ملی حزب توده ایران در باره کوشش در راه وحدت جنبش کمونیستی و کارگری ایران

حزب توده ایران چنانکه در برنامه آن تاکید شده، بر اساس اعتقاد راسخ به مارکسیسم - لنینیسم و انترناسیونالیسم پرولتری، در راه وحدت همه نیروهای پیرو سوسیالیسم علمی در حزب واحد طبقه کارگر ایران، می‌کوشد. این وحدت بر گسترش و تعمیق باز هم بیشتر همکاریهای فکری و سیاسی بین حزب توده ایران و سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) به قصد تامین وحدت سازمانی بر پایه برنامه و اساسنامه مشترک، مبتنی خواهد بود.

کنفرانس ملی، کمیته مرکزی را موظف می‌سازد تا برای سرعت بخشیدن به امر وحدت سازمانی میان حزب و سازمان گامهای عملی بردارد.

کنفرانس ملی، همچنین به کمیته مرکزی ماموریت می‌دهد که برای تامین وحدت عمل همه نیروهای معتقد به مارکسیسم - لنینیسم و انترناسیونالیسم پرولتری، با دیگر سازمانها وارد مذاکره شود و در راه اتحاد سازمانی این نیروها که نیاز مبرم جنبش کارگری و کمونیستی کشور ماست، بکوشد.

کنفرانس ملی، برای کار بست اشکال و شیوه های موثر و گوناگون مبارزه ایدئولوژیک علیه هرگونه انحراف از مارکسیسم - لنینیسم و انترناسیونالیسم پرولتری و هر گونه انحراف "چپ" و راست در جنبش کمونیستی و در راه حفظ پاکیزگی آن، اهمیت ویژه ای قائل است.
* این قطعه نامه به اتفاق آرا تصویب شد.

کمک به خانواده‌های زندانیان سیاسی ایران

۲۰۰ کرون	هواداران حزب در دانمارک
۱۱۵۰ مارک	رفقای برلین غربی
یک انگشتی طلا	ر- گوهر
۲۰۰ کرون	ر- حسین
یک انگشتی طلا	ر- عباس
۵۰ مارک	ر- ش
۲۲۰ مارک	ر- علی
۸۰۰ کرون	رفقا از سوئد
۲۵ کلادن	ر- ک
یک خود نویس طلا	ر- م
سه انگشتی طلا	ر- س
یک انگشتی طلا	ر- ع

کمکهای مالی رسیده:

۵۰ دلار	امیر ونسیرین
۵ دلار	سام از آمریکا
۲۰ پوند	لطیف
۲۰ پوند	سیاوش

NAMEH
MARDOM

No:108

26, June, 1986

P.B. 49034
10028 Stockholm 49
Sweden

جبهه متحد خلق ضامن پیروزی انقلاب است